

vistnok vil være det høje Ting bekendt, allerede sidste Vinter, før Valgmenighedspræst Rørdam mistede sin Anerkendelse som Valgmenighedspræst, henvist til, at man maaske kunde komme ud af de vanskelige Forhold, som da forelaa, ved en Lov i Retning at den i sin Tid vedtagne Vaalse-Lov, altsaa en Lovgivning for det særlige Tilfælde, og af de Erklæringer, Biskop Rud nu har afgivet, synes det ogsaa at fremgaa, at han kan give det forelagte Lovforslag sin Tilslutning i den Form, det har; jeg udtaler mig med en lille Smule Forbehold paa dette Punkt, for hans Udtalelser er ikke helt klare.

Det vil formentlig af det, som jeg har sagt, fremgaa, at hvis Biskop Rud allerede har givet Rørdam Tilladelse til Brug af Kirker til Forrettelse af Begravelse, er det ikke ganske paa den bestaaende Lovgivnings Grund, thi hvis det var Tilfældet, vilde det jo være unødvendigt nu at søge at faa en Lovgivning, som ordnede dette Forhold; men jeg er ikke fuldstændig vidende om, hvorledes Forholdet har været i det Tilfælde, det ærede Medlem Hr. Povlsen omtalte.

Man har saa talt om Lovforslagets Forhold til de J. C. Christensenske Kirkelove. Da det er et nyt Forslag, er det jo givet, at det foreliggende Tilfælde ikke har kunnet rummes indenfor de J. C. Christensenske Kirkelove; men at Forslaget skulde sprænge dem, er der jo slet ikke Tale om. Der er Tale om en Tilføjelse til dem, som Forhold, der ikke var til Stede, den Gang disse Kirkelove blev vedtaget, nu har gjort ønskelig, og det er i god Overensstemmelse med tidligere Praksis indenfor den danske Folkekirke, at naar der dukker nye Forhold op, som man ønsker ikke helt at afvise, men at ordne ved nye Love, saa gaar man den Vej.

Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen udtalte som en Slags Bebrejdelse imod mig, at jeg gennem dette Lovforslag havde vist en Tendens til at ville spille Overbiskop. Dertil vil jeg sige, at jeg under Forberedelsen af Lovforslaget har vist Biskopperne alt det Hensyn, som jeg har skullet og kunnet vise dem, men jeg har jo den endelige Afgørelse ogsaa af rituelle Spørgsmaal. Det viste jeg til det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersens Tilfredshed i Fjor, da jeg nægtede at indstille Rituallet for Ryslinge til Autori-

sation. Saaledes er Forholdet for Øjeblikket. Det er ikke en personlig Lyst hos mig, for skulde jeg gaa efter mine personlige Tilbøjeligheder, saa vilde jeg holde mig fuldstændig borte fra at blande mig i disse rituelle Spørgsmaal eller at tage det egentlige Ansvar, den egentlige Afgørelse deraf; men jeg kan ikke gaa efter min personlige Tilbøjelighed, jeg maa gaa efter den Pligt, som det Embede, jeg beklæder, paalægger mig. Jeg er mig bevidst, at det er efter den Pligt, jeg er gaaet. Jeg er ikke gaaet ud over den. Hvis man ønsker en Ændring i dette Forhold, ja, saa har jeg allerede i Fjor erklæret mig villig til at forhandle derom og naa til en anden Ordning.

Det blev fremført som noget ganske frygteligt, at efter det foreliggende Forslag kunde 5 Familier af Rørdams Menighed faa Domkirken i København overladt til Gudstjeneste. Mon det nu egentlig er saa frygteligt? Det forekommer mig, at i en Storby som København trænger man ogsaa indenfor Kirken til at høre mangfoldige Røster, og hvis 5 Familier i Domkirkens Sogn her i København, som er Medlemmer af Pastor Rørdams Menighed — og det kan de jo godt være —, ønsker at høre ham og ønsker at afholde de ikke smaa Udgifter, som maa afholdes for at faa en Gudstjeneste afholdt i Domkirken, saa synes jeg ikke, der var noget saa frygteligt i det, ikke noget mere frygteligt i det, end om han kom til at holde Gudstjeneste i en almindelig lille Landsbykirke paa Fyn.

Jeg tror, at dette Forslag er et Udtryk for Øjeblikkets Krav, og at det ikke gaar videre, end at den kirkelige Bevidsthed herhjemme kan bære det, og ikke gaar videre, end at Folkekirken kan bære det. Jeg er ingen Ven af og vil ikke give mit Minde til hæsbæsende Fremskridt, men jeg vil gerne, saa længe vi har en Folkekirke, gaa den rolige Udviklings Vej, og jeg tror, at dette Forslag er i Kontakt med den Stilling, som Folkekirken i det hele taget for Øjeblikket indtager. Jeg vil derfor haabe, at Forslaget i den foreliggende Form eller i en ændret Form, som dog tilfredsstiller det øjeblikkelige Behov, kan blive ophøjet til Lov i denne Samling.

Formanden: Da det vilde være ønskeligt, at Forhandlingen om denne Sag kunde